

sprung, har Staten nu Lejlighed til at erhverve, en Lejlighed, som muligvis ikke kommer igen, og som jeg derfor mener, vi bør benytte.

Det ærede Finansudvalg udtaler sig imod den stedse stigende Ophobning af Kunstsamlinger i København og henstiller, at man, saa vidt det lader sig gøre, ved Udlaan til Museer aabner den størst mulige Adgang for den almindelige Befolkning til at nyde godt af disse Samlinger. Det er desværre saa, at flere af Bestyrelserne for Provinsmuseerne ved Indkøb af Malerier have vist en højst beklagelig Mangel paa Sans for god Kunst, og flere af vore Provinsmuseer kunne sandelig i høj Grad tiltrænge at faa Kunstværker herinde fra. Jeg vil dog tillade mig at anbefale, at disse Kunstværker herinde fra ikke gives som Laan, men som Gave, og at vore mest fremragende Kunstværker, vore Kunstneres Standardværker, ikke komme bort fra København, hvor dog de fleste ogsaa fra Provinserne faa Lejlighed til at glæde sig over dem, men at de blive her, hvor de i Virkeligheden høre hjemme, og at de i alle Tilfælde ikke udlaanes til Udlandet. Komitéen for Udstilling af dansk Malerkunst i London har jo udtalt sig med megen Varme om den Hirschsprung'ske Samling. Det synes derfor noget underligt, at ikke hele Udvalget til Udstillingen er foretaget i denne for Tiden husvilde Samling, der stod til Komitéens Disposition. Galleriet vilde da være sluppet for at afgive nogle af de Billeder, som nødig maa savnes her, allernødigtst nu i Sommertiden, da tilrejsende skulle have Glæde af dem.

Hvis den Hirschsprung'ske Samling, hvad jeg bestemt haaber, bliver købt af Staten, vil der antagelig fra Galleribestyrelsens Side komme til at foreligge Forslag om, hvilke Billeder Galleriet mener at kunne undvære til Provinsmuseerne. Det er da rimeligt, at der ogsaa i den Hirschsprung'ske Samling findes Billeder, der formenes at kunne undværes i København, og det vilde være saare ønskeligt, om ogsaa disse Billeder kom vore Provins-samlinger til gode:

Krabbe: Det er kun den højtærede Ministers Betragtninger med Hensyn til Anbringelse af Kunst udenfor København, der foranlediger mig til at gøre en ganske kort Bemærkning. Jeg hører, at den højtærede Minister er ganske utilgængelig for den Tanke, jeg har gjort gældende, saa det vilde være forgæves at søge at paavirke ham.

Men jeg vil dog hævde, at det er en Tanke, som har betydelig Værdi, og at god Kunsts Anbringelse paa et Raadhus, et Tinghus eller andet saadant Sted tjener langt mere til Udbredelse af Kunstsans end dens Magasinering i et Museum. Og jeg tror, at saavel Staten som de, der forestaa Kunsten paa Statens Vegne, vilde gøre ret i at aabne deres Øren for denne Sandhed.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Enevold Sørensen): Skulde Staten gaa til Anbringelse af Kunstværker omkring paa Tingsteder, Raadhuse, Sygehuse osv., maatte det i alt Fald være betinget af, at der anvises ganske andre Midler, en anden Bevilling end den, Staten nu har til Indkøb af Kunstværker til Supplering af sine Samlinger.

Krabbe: Nej, ikke en Gang dette vil jeg indrømme Rigtigheden af, thi man kan meget godt, saaledes som jeg ved en tidligere Lejlighed for flere Aar siden har bemærket, gøre en Begyndelse ved, at man, naar der er Pladsmangel paa det her i Byen anbragte Kunstmuseum, raader Bod derpaa, ikke ved at bygge nyt til, men ved at lade det, man ikke har Plads til, gaa ud til Provinserne. Det kan være en meget passende Begyndelse.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Enevold Sørensen): Ja, men denne passende Begyndelse synes jeg bliver mest passende ved at lade det gaa ud til Museerne i Provinserne og ikke ved enkeltvis Ophængning omkring paa Steder, hvor kun faa have Adgang til at se det.

Krabbe: Jeg tillader mig dog at mene, at vel er Anbringelsen i Museer i Provinsen fortrinlig, men en Anbringelse paa offentlige Steder, hvor Livet pulserer og Mennesker komme, er langt bedre.

Sabroe: Jeg vil overfor den højtærede Kultusminister sige, at vore Raadhuse i mange Kommuner ere ypperligt egnede til at give store Kredse af Befolkningen Adgang til at se de smukke Vægprydelser, som der kunde blive Tale om, hvis den Henstilling, der fremkom fra det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe), blev fulgt af den højtærede Minister.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Enevold Sørensen): Det vil dog i første Række blive de paagældende